

Hbs-verhaal.
Meneer van Dam.

De directeur van de hbs Coevorden, meneer Van Dam, maakt nooit een praatje. Met niemand, dus iedereen gaat met een bocht om hem heen.

Hij staat boven aan de trap, hij ziet alles en hij ziet niks door de vingers, dus wie op't één of ander wordt betrap, is zuur.

Hij is een Jood en hij woont naast de school.

Hij heeft geen kinderen, wel een vrouw.

Ik zie haar een keer wanneer ik voor de harmonie een huis-aan-huis-collecte loop en aanbel bij hun huis.

Ze gaat geld halen, geeft me dat en zegt: 'Dag jongen!'

Niemand van mijn vrienden heeft haar ooit gezien.

Iedereen is nieuwsgierig. Ik moet vaak vertellen, dat meneer Van Dam een vrouw heeft, die 'Dag jongen' zegt.

Meneer Van Dam heeft een schaakclub.

Daar ga ik bij.

Hij zegt dat hij in de oorlog heeft leren schaken.

'Was u ondergedoken?'

Hij knikt.

'Uw vrouw ook?'

Hij kijkt me aan. Hij zegt traag: 'Ja mijn vrouw ook.... Je bent de eerste op school die dat aan mij vraagt... Wanneer ik straks de ruiter verplaats, sta jij schaak, dus zet maar snel het paard terug!'

Nu hij mij heeft geholpen, zwaai ik als ik hem boven aan de trap zie staan.